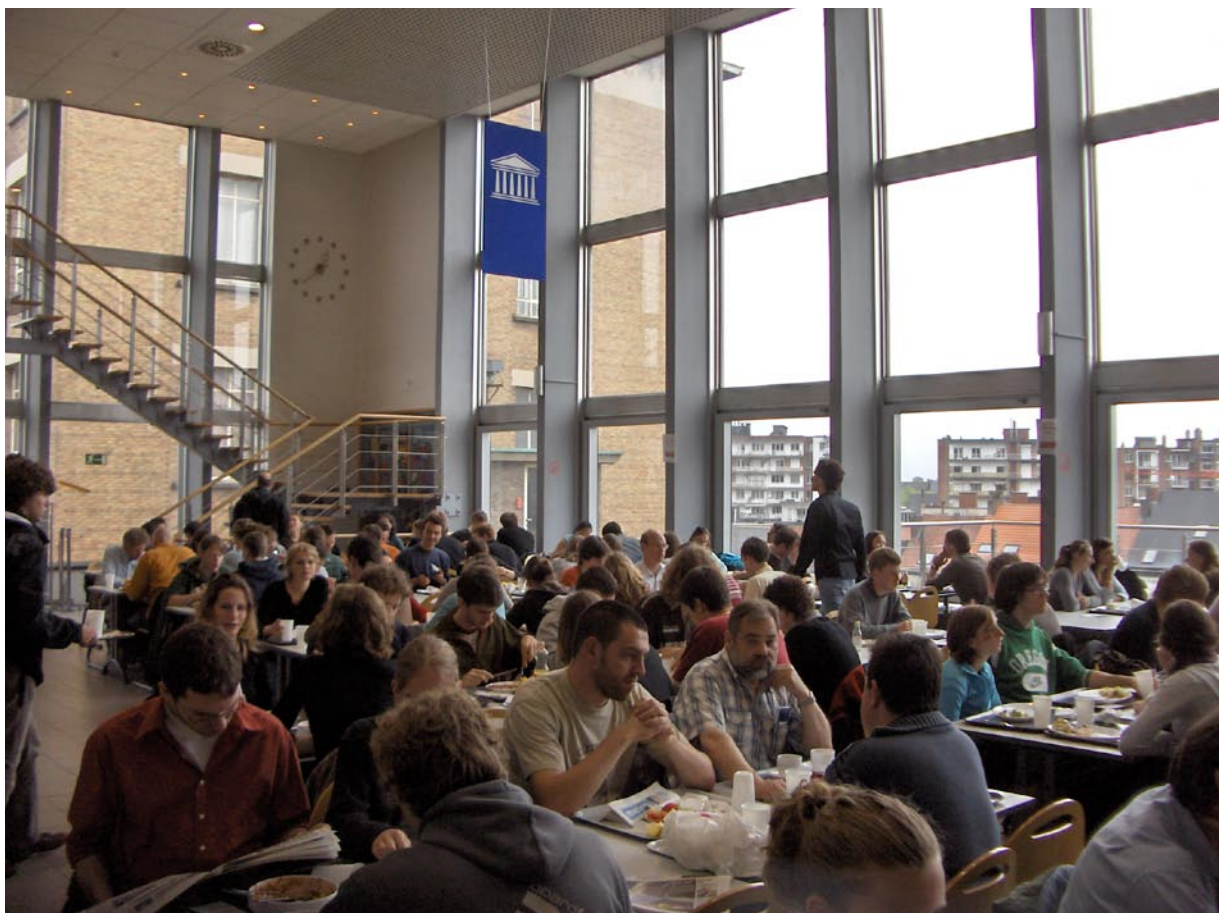

Student? ‘Ja!’

OAnimo StuGent is van oordeel dat de studentenproblematiek vaak onderbelicht blijft bij verkiezingscampagnes, vandaar dat we zelf een aantal standpunten naar voor schuiven voor deze federale kiescampagne. We nemen het hierbij op voor zowel de financieel zwakkere student, de kotstudent, de net afgestudeerde als de student die

druk dat ‘je zo veel mag werken als je wil’. Eigenlijk klopt dat niet. Je moet opletten dat je fiscaal ten laste blijft van je ouders en er bestaat het risico dat je het kindergeld verliest. Om deze redenen vragen wij duidelijke regels zodat de student zich goed kan informeren.

Animo StuGent vraagt echter niet alleen aandacht voor de (typische) studentenproblemen. Allereerst wensen wij dat de roerende

(soms) absurde communautair opbod vermeden worden. U kan onze volledige standpunten rustig nalezen op pagina 7 van deze Avanti. U ziet er tevens welke jonge kandidaten (indien ze verkozen geraken) deze eisen in het parlement wensen te verdedigen.

Verder in dit nummer

Vlaanderen de Leeuw!
> P. 2

Hogere prijzen in studentenresto's > P. 2

De zeventig geheimen van het VB > P. 3

La France Sarkozyste
> P. 5

Pax Guidonica > P. 6

Onze eisen voor de federale verkiezingen
> P. 7

**PS vice-premier
Laurette Onkelinx > 4**

“Mijn grote voorbeeld in de politiek is mijn vader Gaston

**Fractieleider Dirk
Van der Maelen > 7**

“Van de liberalen hebben we weinig medewerking gekregen

En wat met de studenten dan?

De federale kiescampagne gaat van start: Leterme en Vande Lanotte verschijnen samen in Debby en Nancy, Philippe Moureaux verklaart niet meer te willen samenwerken met de liberalen, open Vld belooft 200.000 nieuwe jobs, de sp.a belooft 260.000 nieuwe jobs, de CD&V belooft dan weer geen nieuwe jobs en heeft eindelijk ook hun eigen kandidaat-premier. Het politiek debat lijkt ook deze keer hoogst interessant. Kiezen we voor open, wij of ja? Of opteren we voor de ijsbeer, de leeuw of misschien het ‘gezond verstand’? Niets lijkt er echter op te wijzen dat de kiezer inhoudelijk begeistert zal worden door deze campagne. Ook bij de studentenpopulatie zullen deze verkiezingen wellicht niet leven. Terecht. Niet alleen rept er nagenoeg niemand over de problemen van studenten, de datum zorgt er ook voor dat vele studenten niet de mogelijkheid zullen hebben om zich volledig te informeren. Wanneer studenten dit editoriaal lezen, zullen ze wellicht eerst aan hun examens denken en dat is volstrekt normaal.

Het mag duidelijk zijn dat de verkiezingsdatum beter gekozen werd in mei. Vooral de liberalen drongen er echter in de regering op aan dat de verkiezingen zo laat mogelijk plaatsvonden. Op die manier hopen ze dat de CD&V-hype voorbij gewaaid is en dat de zwarte periode voor de (Vlaamse) liberalen achter de rug zal zijn. Daarenboven vreesde de MR dat de PS mogelijks voordeel zou kunnen halen uit een (eventuele) verkiezing van de soci-

aliste Ségolène Royal in Frankrijk. Nu, los van de datum, denk ik dat het probleem dieper zit. Studenten moeten over de faciliteiten beschikken om altijd, onafhankelijk van de datum, op volwaardige wijze te kunnen gaan stemmen.

Studenten moeten zich kunnen laten inschrijven op de kieslijst van de stad waar ze studeren. Voor studenten die op hun kot studeren is het immers een groot verlies van tijd om de verplaatsing naar het thuisdorp te maken. Daarenboven zijn de huidige faciliteiten onvoldoende. Iemand een volmacht geven is niet hetzelfde als zelf gaan stemmen. Studenten moeten zich op volwaardige wijze kunnen informeren en hun kiesplicht kunnen vervullen.

Tenslotte wens ik te eindigen met een kleine slotbemerking. Wanneer verkiezingen plaatsvinden in volle examentijd is het niet enkel zo dat studenten zich niet goed kunnen informeren. Het wordt tegelijk ook veel moeilijker om de studentenproblematiek op de politieke kaart te plaatsen. Hoe zou je op zo’n tijdstip studenten warm kunnen maken om (bijvoorbeeld) te gaan protesteren tegen te hoge huurprijzen? Laten we hopen dat er bij de volgende verkiezingen hier wel rekening wordt mee gehouden, want de wijze waarop het nu verloopt, is een democratie onwaardig.

animostugent.be
animostugent.be/avanti
forum.animostugent.be

Studententhema's blijven vaak onderbelicht in verkiezingscampagnes, daarom schuiven we zelf een aantal standpunten naar voor...

gewoon in de zomer of het jaar wat bijverdient. Zo wensen wij dat de huurprijs van je kot jaarlijks slechts met de index kan toenemen. Daarnaast vinden wij de huidige wachttijd onaanvaardbaar. Wie na zijn studies niet meteen werk vindt, moet nu het geluk hebben om te kunnen terugvallen op zijn ouders. Als socialistenvensen wij echter individuele onafhankelijkheid in plaats van ouderafhankelijkheid. Ten slotte vragen wij dat er meer info komt over de liberalisering van de studentenarbeid en dat de bestaande regels op elkaar afgestemd worden. Zo kregen sommige studenten de in-

voorheffing (lees een belasting op dividend uit aandelen) niet langer ‘bevrijdend’ is voor particulieren. In kader van de vergrijzing en vanuit het oogpunt van de sociale rechtvaardigheid wensen we dat de inkomens uit kapitaal meer meebetalen aan onze sociale zekerheid. Daarnaast wensen we ons standpunt over de federale kieslijst nog eens naar voor te schuiven. Animo StuGent is ervan overtuigd dat democratie verantwoording vereist en dat wij, als kiezers, dus ook de politici aan de andere kant van de taalgrens electoraal moeten kunnen afrekenen. Op die manier kan volgens ons het

Column – Vlaanderen de Leeuw!

Vlaanderen de Leeuw! De kreet, die normaal wordt geassocieerd met een brullende Jan Declair in “De leeuw van Vlaanderen” – naar het gelijknamige boek van onze vaderlandsche schrijver Conscience – had evengoed op de lippen van de regering-Leterme kunnen rusten. We hebben het zo stilaan gehad qua Vlaamse zotternijen. Eerst was er het pakket aan BHV-presaille-maatregelen in de Rand (geen Nederlands, geen huis!), dan de introductie van het Vlaamsche leeuwte op de burgemeesterssjerp, dan het afschaffen van de Franstalige equivalenten van Vlaamsche plaatsnamen (leg maar eens aan een Fransman uit dat je hem de weg niet kan uitleggen naar ‘Gand’ of ‘Ypres’, omdat die officieel niet meer bestaan...) en nu hebben we alweer een nieuwe pesterij gevonden.

U raadt het al. De vernederlandsing van het straatbeeld (jawel, de verkeersborden) in de faciliteitengemeenten is de recentste prioriteit waarmee de tripartite regering-Leterme zich onledig houdt. De banaliteit van het dagelijkse leven mag geenszins een obstakel vormen voor accommodatiegedrag tegen de verfoeilijke Franse cultuurimperialist.

Waarover gaat het nu weer? In essentie valt het probleem te herleiden tot het “Blut und Boden”-principe waarmee de Vlaamse Beweging krampachtig probeert om Vlaanderen taalzuiver te houden. Het Vlaamse Gewest

(= de vijf Vlaamse provincies, zonder de negentien gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die aan geen enkele provincie zijn toebedeeld) is een ééntalig Nederlands taalgebied. Het bestuur kan dus enkel met haar rechtsonderhorigen (leuk woord in deze context) communiceren in het Nederlands.

Het taalgebruik tussen particulieren mag men nog niet regelen, maar als het aan de radicale Vlamingen lag, was dat zo gebeurd. Gelukkig is er nog artikel 30 van onze goede oude Belgische Grondwet, die elke staatsinterventie op dat gebied verbiedt. Dat heeft Vlaanderen overigens niet verhinderd om het Blut-und-Boden-principe van toepassing te verklaren op de arbeidsrelaties. Arbeids-overeenkomsten in Vlaanderen moeten in het Vlaamsch worden opgemaakt. Dat geldt dus ook voor multinationals of buitenlandse ondernemingen die hier bijvoorbeeld Engelstalig personeel in dienst nemen. Wie de regel niet volgt, heeft een volstrekt nietige arbeidsovereenkomst. Gevolg: voor de periode waarin je gewerkt hebt met een volksoneigen contract, kon je juridisch eigenlijk geen loon ontvangen. Er was geen arbeidsverhouding tussen jou en je werkgever. Je had geen werk, hebt geen recht op vergoeding daarvoor en kan die tijd niet inbrengen als wachttijd om aan een uitkering te geraken. Ein Volk, ein Reich, eine Sprache!

Deze kleine passus terzijde gelaten, kan de Vlaamse regering in principe enkel de

verticale verhouding met haar burgers regelen. Kent u Leo Peeters nog? Het is zowaar een partijgenoot. Hij is nu burgemeester van de lieflijke randgemeente Kappelle-op-den-Bos en notoir Vlaams-Nationalist. Onder de regering-Van Den Brande II (toen de minister-president zijn hond in de tuin een plasticen haan aan flarden liet bijten voor het oog van de camera) vaardigde hij als minister van Binnenlandse Aangelegenheden de zogenaamde “pestcirculaire Peeters” uit. Franstaligen die overheidsdocumenten in hun eigen taal wensen te verkrijgen, moeten een briefje sturen naar de faciliteitengemeente waar ze wonen (de minister zal waarschijnlijk gehuiverd hebben bij de gedachte dat dit überhaupt in andere gemeenten mogelijk zou worden).

Dat was natuurlijk voor de N-VA in de regering raakte. De consequent nationalistische partij wil naast luchtkastelen als de splitsing van B-H-V zonder prijs (compleet onhaalbaar, maar dat wist u wel), ook de Umwelts van de Franstaligen aanpakken. Als men over straat loopt in de Rand, mag men geen andere taal lezen op een overheidsmededeling dan het Nederlands. De vriendjes van Voorpost en het TaalAktieKomité (comité met een c was waarschijnlijk niet Vlaamsch genoeg) slaagden er tot voor kort mooi in om de Franse equivalenten met dikke zwarte verf uit te gomen. Gelukkig zal dit binnenkort niet nodig zijn, tenminste als de Vlaamse Regering ertoe overgaat om gewoon geen tweetalige bordjes

meer te maken.

Het federalisme is bedoeld om België te behoeden voor dit soort onnozelheden. We hebben geen aparte bestuursniveau's gecreëerd om parlementaire tijd (die zéér duur is) en politieke energie naar banaliteiten als het taalgebruik in de randgemeenten af te leiden. Want het kost toch allemaal zoveel geld, de dolle fratsen van de nationalist. De haalbaarheid van dergelijke maatregelen becijferen, is één zaak. Daar bestaan niet-bindende praatbarakken als de “reguleringsimpactanalyse” voor.

De juridische mogelijkheden onderzoeken, overschrijdt soms de competenties van de betrokken kabinetten (kuch). Wie krijgt dan dit soort misbaksels in de maag gesplitst? De naar eigen zeggen onderbetaalde academici van onze Vlaamse rechtsfaculteiten. Een van hen (u raadt zelf wel om wie het gaat) formuleerde intussen meer dan tien jaar geleden de gulden stelregel “Kijk, Daems, we maken een commissie van professoren die alles onafhankelijk onderzoeken. Twee van u, twee van ons. En dan zien we wel wie er gelijk heeft...” Gelukkig verschillen de aangezochte rechtenproffen vandaag effectief van mening. Waardoor de maatregel misschien niet wordt uitgevoerd. Heeft academische vrijheid dan toch een hoger nut?

Frederik Dhondt.

UGent – Ongezonder = Duur eten?

Belangrijk nieuws voor de elke middag frieten met stoofvlees etende student! De prijzen in de Brug kunnen u na de vakantie wel eens achterover doen tuimelen. Vanaf september volgend jaar zullen de prijzen in de resto's namelijk op een volledig nieuwe manier worden berekend. En dat vertaalt zich onder andere in een prijsstijging van de snacks (stoofvlees, vol-au-vent, hamburger, spaghetti, kaaskroketten...) en de frieten.

De manier waarop de prijzen in de studentenrestaurants berekend worden, kent een bewogen geschiedenis. Eind 2004 werd beslist om over te schakelen op het ‘algoritme’ dat nu nog steeds gehanteerd wordt in de resto's. De prijzen zoals we die nu kennen, zijn volledig afhankelijk van de aankoop van de grondstoffen. Het is namelijk zo dat de universiteit voorgemaakte maaltijden aankoopt en die dan ‘regeneert’ (een mooi woord voor opwarmen). Dure maaltijden nu zijn duur omdat de

UGent veel betaalt aan haar leveranciers. De grootste reële kost van de maaltijden is echter de vaste kost zoals personeel en de infrastructuur. Dat betekent dat de prijzen nu volledig bepaald worden door iets wat slechts 25% van de kosten uitmaakt. Het gevolg hiervan was een vrij grote spreiding van de maaltijdprijzen tussen ongeveer twee en vier euro. De goedkopere gerechten zijn de goedkoopste in aankoop en zijn vaak het minst kwaliteitsvol.

De universiteit wil echter af van dit systeem, omdat het ertoe leidde dat het verbruik van de goedkoopste gerechten enorm steeg. Dat zorgde ervoor dat, hoewel het totale verbruik van maaltijden steeg, de omzet van de resto's daalde. Om dit euvel te verhelpen stelde de universiteit voor om de prijzen minder van elkaar te laten verschillen (convergeren, met een schoon woord). Op vraag van de studenten deed het bestuur hierbij enkele concrete voorstellen, waar de studentenvertegenwoordiging zich dan kon over buigen.

De GSR (Gentse Studentenraad) boog zich over het dossier en gaf het debat

een nieuwe wending. De GSR koos ervoor om via het prijzensysteem de student te stimuleren gezonder te eten. Dat moet bekomen worden door een toeslag te vragen voor de snacks en een afslag voor een tiental gezonde vegetarische en visgerechten. Ook voor de frieten moet volgens het GSR-standpunt een toeslag van 20 cent aangerekend worden.

Er waren in het debat dus eigenlijk twee manieren waarop men het huidig systeem wou aanpassen. Enerzijds wil het bestuur de prijzen laten convergeren en anderzijds wil de GSR de gezonde voeding stimuleren. Op de Sociale Raad, waar de studenten de helft van de stemmen bezitten, moest een model gekozen worden. Uiteindelijk werden het standpunt van het bestuur en dat van de GSR samengeballd in één voorstel. De prijzen zullen niet meer schommelen tussen twee en vier euro, maar tussen 2 euro 50 en 3 euro 60 (convergentie dus). Dat komt er op neer dat alle maaltijden onder de drie euro - vaak sterk - zullen stijgen qua prijs. Uit de cijfers blijkt dat van alle 15 gerechten die meer dan 2000 keer

verkocht worden, er slechts één in prijs zal dalen, en twee maaltijden zullen gelijk blijven.

Daarbovenop komt nog een ‘gezondheidstaks’ van 30 cent op elk snackgerecht en van 20 cent op een gerecht met frieten. Concreet betekent dat bijvoorbeeld dat de vol-au-vent met frietjes van 2,40 naar 3,40 euro gaat. In ruil daarvoor krijgen tien gezonde vegetarische en visgerechten een prijsafslag van 50 cent. Bovenop al deze maatregelen werd ook een algemene gemiddelde prijsstijging van 10 cent goedgekeurd.

De terechte actie voor gezonde voeding is dus samengaan met een prijsstijging die een groot effect zal hebben op de student. Goedkope snacks lijken voltooid verleden tijd. Daarenboven is het niet eens zeker dat precies de snacks de ongezonde maaltijden zijn. Ons inziens is het nieuwe systeem dan ook in de eerste plaats een budgettaire maatregel om de resto's minder verlieslatend te maken en dat... ten koste van de student.

COLOFON

Werkten mee aan dit nummer:

Olivier Pintelon – *hoofredacteur, v.u.*
Joris Artels – *grafisch redacteur*
Tine Bricout – *eindredacteur*

Issam Benali, Frederik Dhondt,
Mattias Willems

De redactie is steeds te bereiken op
redactie@animostugent.be

animostugent.be/avanti

MET - DANK - AAN

ABVV Scheldeland
Bond Moyson
Delta Lloyd
Amsab-ISG
Stichting Gerit Kreveld

ABVV Jongeren Scheldeland : Gratis lidmaatschap

“Lid worden van de vakbond? Als student?....en dat kost ook nog zeker?”

NEEN!!! HET LIDMAATSCHAP ALS JONGERE IS BIJ HET ABVV GRATIS!!
DIT GELDT DUS OOK VOOR HOGESCHOOL- EN UNIVERSITEITSSTUDENTEN!

Wat bieden wij?:

De beste informatie over:
jobstudenten, studiebeurzen, stages, schoolverlaters,
deeltijds leren / deeltijds werken en alle informatie met betrekking
tot werk, werkomgeving en werkloosheid en rechtsbijstand.

Verder ontvang je ons driemaandelijks ledenblad “Magik?”.

Waar zitten wij?:

Vrijdagmarkt 9, 9000 Gent,
tel: 09 265 52 67,
mail: sabrina.meijs@abvv.be

of surf naar:
<http://www.magik.be>

De zeventig geheimen van het VB

Het beruchte ‘70-puntenplan’ van het voormalige Vlaams Blok is één van de meest controversiële documenten uit de recente politieke geschiedenis. Het feit dat dit document quasi onvindbaar is op het internet wijst erop dat het Vlaams Belang er zo min mogelijk mee geconfronteerd wil worden. De redactie vindt het echter hoog tijd om uw geheugen even op te frissen en u kennis te laten maken met het ware gelaat van het VB. De toon van het document wordt meteen gezet in de inleiding. Er staat: “Wie deze uitgave leest weet dat het alternatief van het Vlaams Blok geen illusie is, ingepakt in enkele goedklinkende slogans. Het terugkeerplan is operationeel en onmiddellijk uitvoerbaar. Als enige politieke partij werpt het Vlaams Blok met dit plan een dam op tegen de gevaarlijke mundialistische en multi-rationale utopieën van de pro-immigratielobby.” Getekend Philip Dewinter. Het document bestaat verder uit tien hoofdstukken waarvan wij u hier de meest frappante passages presenteren:

6. De integratie afwijzen
Indien we de eigenheid van ons volk willen beschermen, moeten we de integratie van de niet-Europese vreemdelingen resoluut afwijzen. [...] De niet-Europese vreemdelingen verliezen hun cultuur, zonder de cultuur en de gewoontes van het gastland over te nemen. Door de integratie van de niet-Europese vreemdelingen af te wijzen, vermijden we dat Vlaanderen en uiteindelijk heel West-Europa een multi-rationaal en pluricultureel gebied wordt.

16. Oprichting van een apart onderwijsnet voor niet-Europese vreemdelingenkinderen
De cultuurskloof, de ontworteling, de leerachterstand en de bijwijken slechte sociale situatie van vreemdelingenkinderen vormen een bedreiging voor de kwaliteit van het onderwijs dat onze kinderen krijgen. Wanneer wij niet-Europese vreemdelingenkinderen verplichten zich via het onderwijs te integreren en te assimileren in onze maatschappij dan verbreken wij op een autoritaire en kunstmatige

manier de band met de eigen cultuur.

19. Werk voor eigen volk eerst
Momenteel worden premies beloofd aan werkgevers die vreemdelingen tewerkstellen. Dit betekent een ernstige discriminatie van de eigen werkzoekenden en werklozen. Het Vlaams Blok is er van overtuigd dat de rollen moeten omgekeerd worden. In plaats van de werkgevers te belonen voor het tewerkstellen, dienen zij hiervoor belast te worden.

34. Enkel nog Europese politieke vluchtelingen opvangen
Het statuut van politiek vluchteling kan enkel nog toegekend worden aan Europeanen. De politieke vluchtelingen uit andere werelddelen moeten hun toevlucht zoeken tot de buurlanden van het land dat ontvlucht wordt.

42. Oprichten vreemdelingenpolitie
Momenteel worden politie en Rijkswacht, naast hun vele andere taken, belast met het opsporen van illegalen. Gezien de omvang van het probleem (meer dan 100.000 illegalen op het grondgebied van dit land) is het noodzakelijk om een bijzondere politiedienst op te richten (getalsterkte 500 agenten) die zich bezighoudt met het opsporen van illegalen, het houden van toezicht op de tewerkstelling van clandestienen, het oprollen van netwerken,...

47. Uitwijzing van criminele vreemdelingen
Vreemdelingen die een veroordeling oplopen van drie maanden of meer moeten onmiddellijk uitgewezen worden.

49. Verhoogde aanwezigheid en controle
Inwijkenmethogevreemdelingenconcentraties is een verhoogde politie-aanwezigheid noodzakelijk. In deze wijken dienen op een systematische wijze identiteitscontroles worden uitgevoerd.

57. De sociale zekerheid splitsen
Een splitsing van het systeem in een sociale zekerheid voor Europese gerechtigden en een sociale zekerheid voor niet-Europese gerechtigden zal de reïntegratie van de niet-Europese vreemdelingen in hun landen

van herkomst bespoedigen. Een autonome financiering betekent eveneens dat onze bevolking niet langer zal moeten opdraaien voor het onderhoud, via de sociale zekerheid, van een al te grote groep niet-actieve vreemdelingen.

60. Invoeren van een belasting op de tewerkstelling van niet-Europese vreemdelingen
Eén van de middelen om de terugkeer aan te moedigen is het heffen van een belasting op de tewerkstelling van niet-Europese vreemdelingen. Deze belasting is een eerlijke en verantwoorde belasting die betaald dient te worden door de werkgevers die niet-Europese vreemdelingen tewerkstellen.

62. Afschaffen van kinderbijslag voor kinderen opgevoed in het buitenland
Hier verblijvende vreemdelingen krijgen voor hun kinderen opgevoed in het buitenland ook kinderbijslag. De kinderbijslag voor kinderen opgevoed in het buitenland wordt afgeschaft.

66. Beperken van het eigendomsrecht van niet-Europese vreemdelingen.
Met deze maatregel willen we het verwerven van eigendommen door vreemdelingen afremmen. Slechts wanneer men tien jaar in ons land woont zal men een eigendom kunnen verwerven.

Bovenstaande stellingnames bewijzen zwart op wit de racistische ingesteldheid van VB-kopstuk Philip Dewinter. Het klopt inderdaad wel dat mensen van gedacht kunnen veranderen en dat men mensen niet altijd op hun verleden mag afrekenen, maar deze stellingen zijn zo extreem dat men niet van vandaag op morgen van mening zal veranderen. Daarenboven is de houding van de VB-top ten opzichte van het 70-puntenplan vrij dubbelzinnig. Zo wist Filip Dewinter in de documentaire ‘Vlaamse Choc’ vlot het 70-puntenplan uit de kast te halen en bergde hij het daarna weer op ‘voor de toekomst’. Wens je nog wat meer te walgen, surf dan naar:

<http://users.telenet.be/supportfiles/70-puntenplan.html>

T E L E X

SOCIALST VERKOZEN IN DE VS

In de Verenigde Staten is de eerste socialistische senator ooit verkozen. Bernie Sanders werd in 2006 met 65% van de stemmen verkozen als vertegenwoordiger van de staat Vermont. Hij omschrijft zichzelf als democratisch socialist en stelt: “*In Norway, parents get a paid year to care for infants. Finland and Sweden have national health care, free college, affordable housing and a higher standard of living.*” We hadden het zelf niet beter kunnen verwoorden.

ANIMO STUGENT HAALT SLAG THUIS IN DISCUSSIE ETHISCHE CODE

De discussie over de beruchte ‘ethische code’ werd beslecht op de Raad van Bestuur van 16 maart 2007. Voortaan zal tegensprekelijkheid vereist worden wanneer gevreesd wordt dat door een debat de racismewetgeving en de anti-discriminatiewetgeving in het gedrang komen. Een heruitgave van de Q&A met Filip Dewinter wordt nu dus onmogelijk gemaakt.

GOED GEZEGD...

De Franse presidentskandidaat Philippe de Villiers vindt er alleszins geen doekjes om in de aanloop naar de eerste ronde van de presidentsverkiezingen. In zijn campagnevideo bindt hij de strijd aan tegen het socialisme en de luiheid en stelt hij dat jongeren hogerop raken als daar voor gewerkt wordt. Verder stelt hij dat het een eer moet zijn om Fransman te zijn of te worden en pleit hij voor het herinvoeren van een strenge autoriteit in de scholen en de samenleving. De officiële campagnevideo's zijn te bekijken op: <http://www.lefigaro.fr/presidentielle-videos>.

Doe de test – Hoe groen bent u?

Bent u een Mieke Vogels of een vet-smelter Verkest? Doe snel de enige echte “hoe groen bent u”- test!

In uw buurt wordt een bos gekapt om een winkelcentrum in te planten. Dit botst op protest van de bewoners.

- a) Ik organiseer zelf mee de actie, dit bos is te waardevol om te verdwijnen voor de commercie. (30)
- b) Kappen die handel! Kan er niet direct een bedrijvenpark gebouwd worden? (10)
- c) Ik ben geen grote voorstander van het kappen, maar vind het thema niet belangrijk genoeg om actie te voeren. (20)
- d) Ik had allang vastgeketend gehangen aan de grootste eik. Enkel kordate acties kunnen het bos redden! (40)

Eet u vlees?

- a) Ja, vlees is lekker en ik zie niet in wat ik er kwaad mee doe. (20)
- b) Vlees eten is niet per se nodig, dus doe ik het om allerlei redenen liever niet. (30)
- c) Vlees eten is een inbreuk op de waardigheid van elk dier. Meat is murder. (40)

d) Natuurlijk, de mens is gemaakt als jager. Ik prefereer dan ook zelf mijn vlees te schieten. Ik overleef op vlees. (10)

Sorteert u?

- a) Ik gebruik niets waarvan ik de verpakking moet wegslijten. Dat is niet duurzaam. (40)
- b) Ik smijt alles in de Leie die aan m’n kot passeert. (10)
- c) Ik deponeer alles op de juiste plaats. (30)
- d) Ik doe mij best alles zo goed mogelijk te sorteren. (20)

Waar koopt u uw kleren?

- a) Ik maak mijn kleren zelf met de wol van ons schaap. (40)
- b) Overal een beetje, zolang het maar een Italiaans merk is en er heel duur uit ziet. (10)
- c) In de Veldstraat, bij de grote ketens. (20)
- d) Tweedehandswinkels, rommelmarkten en wat ik van mijn grootouders krijg. (40)

Hoe gaat u met energie om?

- a) Ik leef in het donker, neem enkel koude douches en draag in de winter binnen vier pulls. (40)

- b) Om onze villa met buitenzwembad te verwarmen is nu eenmaal veel energie nodig. (10)
- c) Ik verbruik nogal wat energie, maar probeer dit zo veel mogelijk te beperken. (20)
- d) Ik verbruik weinig energie, en doe daar nogal wat moeite voor. (30)

Zou u op de partij Groen! stemmen?

- a) Ik stem steeds op Groen! Ecologie is belangrijk. (40)
- b) Er is nood aan een groene stem in het politiek debat. Soms overweeg ik Groen! te stemmen. (30)
- c) Zelfs al had Groen! plots wel bekende kandidaten, zou ik nog niet overwegen voor zo’n losers te stemmen. (10)
- d) Ik kan mij vinden in sommige standpunten van Groen!, maar ik stem enkel voor echte partijen. (20)

Hoe gaat u met dieren om?

- a) Ik spreek, leef en slaap met dieren. (40)
- b) Dieren hebben dezelfde rechten als mensen. (30)
- c) Dieren mogen geen onnodige pijn lijden. (20)

- d) Dieren staan ten dienste van de mens. Ik eet elke dag foie gras. Een jas zonder bont of leer vind ik maar niets. (10)

In welke van deze levenbeschouwelijke stellingen kunt u zich het beste vinden?

- a) In onze wereld moet de mens centraal staan. Het is in het belang van de mens dat we goed voor de natuur zorg dragen. (20)
- b) De wereld is één geheel waarbij de mens en de natuur van elkaar afhankelijk zijn. (30)
- c) In onze wereld staat het individu centraal. Dit individu moet zonder beperkingen aan z’n vervolmaking kunnen werken. (10)
- d) Ik geloof in reïncarnatie, ik mediteer, ik praktiseer yoga en knuffel bomen. (40)

Hoe verplaatst u zich het meest?

- a) De auto: diesel (10)
- b) De auto: benzine (20)
- c) Openbaar vervoer (30)
- d) Met de fiets of te voet (40)

UW PROFIEL!

Van 290 tot 360 — Amai. Hebt u een gerecycleerde poster van pater Versteylen boven uw bed hangen? Uw ecologische voetafdruk is ongeveer even groot als die van een mug. Als u niet consequent gelogen hebt tijdens de test: bedankt, met u kan onze planeet nog ettelijke eeuwen verder.

Van 210 tot 280 — Proficiat. U betekent geen enorme last voor het milieu. De goeie intenties voor een duurzaam omgaan met de natuur zijn er. Hopelijk kunt u deze intenties ook in de praktijk omzetten.

Van 130 tot 200 — U bent wel bezig met het milieu, maar echt wakker ligt u er toch niet van. Een klein beetje meer groene goesting en daadkracht kan voor u geen kwaad!

Van 90 tot 120 — Bent u familie van Kris Peeters? U geniet zichtbaar van het leven en de natuur moet maar volgen. Het is dankzij u dat onze planeet naar de vaantjes is! Stoute-rik!

PS vice-premier en minister van Justitie **Laurette Onkelinx**

Wij spraken met PS-politica Laurette Onkelinx over het verschil tussen de PS en de sp.a, het Belgisch justitiebeleid en haar eigen politieke voorbeelden.

Socialisten in Vlaanderen kunnen enkel dromen van de verkiezingsresultaten die de PS in Wallonië (en Brussel) haalt. De retoriek op partijcongressen is veel levendiger, en ook in de regering verdedigt de PS linkere standpunten dan de zusterpartij sp.a. Vindt u ook niet dat de sp.a beter de woorden van Elio Di Rupo zou volgen, om met een linkse politiek de stemmen van het centrum te winnen?

Ik heb geen lessen te geven aan de Vlaamse socialisten. En bovendien heb ik het volste vertrouwen in hoe Johan Vande Lanotte de partij zal leiden. Wat ik wel vaststel is dat de Vlaamse socialisten op een gegeven moment een beetje het contact met de bevolking hebben verloren. Sociaal dienstbetoon werd afgezworen, men trok zich terug uit de volkshuizen en verloor zo wat de voeling met een deel van de basis.

Elk politicus heeft meestal een ‘voorbeeldfiguur’ waar hij zijn handelen op probeert te richten. Wie is dat voor u? Is het Jean Jaurès, die u citeert op uw website, of gaat uw voorkeur uit naar mensen als André Cools, Philippe Moureaux...?

U zal het misschien niet geloven, maar mijn grote voorbeeld in de politiek is mijn vader, Gaston. Ik bewonder hem voor zijn overtuigingskracht, voor het uitstekende contact dat hij heeft met de mensen, voor zijn oprechtheid, voor de idealen die hij verdedigt. Daarnaast is hij ook bijzonder omdat hij als arbeider een carrière heeft gemaakt in de politiek. Hij werkte bij Cockerill en was er ook vakbondsafgevaardigde. Later werd hij burgermeester van Seraing en volksvertegenwoordiger. Een echt voorbeeld van hoe het zou moeten zijn.

Toen u in 2003 minister van Justitie werd, was dé prioriteit het verkleinen van de “drempel” tot het gerecht voor de gewone burger. Onder andere door de behandelingstermijn van zaken terug te schroeven, het juridische jargon beter uit te leggen en bemiddeling uit te breiden op grote schaal. Vindt u dat u daarin geslaagd bent?

De burger weer dichter bij ‘zijn’ justitie brengen, op allerhande manieren, is inderdaad één van mijn prioriteiten geweest. En ik denk wel dat ik daar, voor een groot deel, in geslaagd ben. Het werk is niet af, dat zul je mij niet horen zeggen. Maar ik denk wel, en daar ben ik fier op, dat er deze legislatuur op dat vlak veel meer gebeurd is dan ooit tevoren. Een paar voorbeelden: op het vlak van wat men de financiële toegang noemt tot het gerecht

“Mijn grote voorbeeld in de politiek is mijn vader Gaston”

steeg het budget voor het pro-deosysteem met meer dan 80%. Dankzij deze stijging komen meer mensen in aanmerking voor het systeem en wordt, door een correcte vergoeding van de advocaten, ook de kwaliteit verzekerd. Daarnaast onderhandelde ik, samen met Freya Van den Bossche, met de verzekeringssector een type-contract dat wordt aangeboden door heel wat verzekeringsmaatschappijen en dat voor 12 euro per maand rechtsbijstand voorziet in een heel groot aantal gevallen.

“**De Vlaamse socialisten zijn op een gegeven moment een beetje het contact met de bevolking verloren**

Op het vlak van de gerechtelijke achterstand werd ook heel wat geïnvesteerd: er werden magistraten en gerechtelijk personeel aangenomen, er werd geïnformatiseerd. Ik ben ook heel blij met de stemming van mijn wet die voorziet dat de burger die naar de rechtbank gaat bij het begin van de procedure een kalender krijgt van wat hij precies wanneer kan verwachten. Diezelfde wet maakt het ook mogelijk dat rechters die systematisch de termijn overschrijden waarbinnen ze hun uitspraak moeten doen, het risico lopen op een achterhouden van hun loon. Dat was ongezien!

En inderdaad, ook de bemiddeling, een snelle en goedkope vorm van conflictoplossing, werd

mogelijk gemaakt in alle burgerlijke geschillen.

Na de gebeurtenissen van afgelopen zomer en de problemen in het gevangeniswezen kreeg u zeer veel kritiek te verwerken van de Vlaamse oppositie (CD&V, Vlaams Belang) en zelfs in de regering van de VLD. Het duurde een tijd voor u in de pers uitgebreid terugkwam op de aanvallen. Vond u dit de moeilijkste periode uit uw loopbaan tot nu toe?

Het was geen gemakkelijke periode, dat is waar. Het was de moeilijkste periode uit deze legislatuur, maar niet uit mijn loopbaan. Ik had het moeilijker toen ik als Minister-Presidente van de Franstalige Gemeenschap zware besparingen moest doorvoeren in de onderwijssector. Ik ben opgegroeid in een arbeidersmilieu, en ik wéét hoe belangrijk onderwijs is. Maar toch moest ik mijn verantwoordelijkheid opnemen en saneren, anders was het het failliet van de Gemeenschap. In die periode werden ikzelf en mijn kinderen en echtgenoot ook fysiek bedreigd. Dat ging echt te ver.

In academische middens koestert men een plan om bij een hervorming van de Kamer meteen een grote federale kieskring in te stellen. Op die manier moeten toppolitici verantwoording afleggen in het hele land. Men zegt dat het democratischer is dan nu en dat het Vlaanderen, Brussel en Wallonië dichterbij zou brengen. Wat denkt u van zo’n systeem? Zou u het zien zitten om op een “Belgische” socialistische eenheidslijst te staan?

Ik vind die voorstellen op het eerste gezicht wel interessant. Tegenstanders zeggen dat het niet nuttig is omdat onze publieke opinies

te ver uit elkaar liggen. Maar is dat niet de discussie van de kip en het ei?

“**Heel wat Ecolo-mandatarissen stellen zich blijkbaar de vraag of Ecolo nog wel zo links is**

PS-ondervoorzitter Philippe Moureaux verklaarde onlangs dat de MR geen belangstelling vertoonde voor de armsten en de kleine middenklasse. Hij wil (zoals in Brussel en Wallonië) een regering zonder liberalen, om een echte sociale politiek te kunnen voeren. Gaat u met hem akkoord, of is het toch mogelijk samen een sociaal beleid te voeren?

De uitspraken van Philippe Moureaux zijn voor zijn eigen rekening. Men zal mij nooit betrapen op uitspraken over toekomstige coalities of, nog minder, ministerposten. Maar Philippe heeft natuurlijk gelijk wanneer hij de links-rechts tegenstellingen schetst. Als vice-premier in de federale regering ondervind ik die dagelijks.

Voor de verkiezingen van 2003 had de PS een “pôle des gauches” opgezet met de groenen van Ecolo. We hebben de indruk dat de relatie toen alvast stukken beter was dan nu. In Schaarbeek liet ex-minister Durant de kans liggen om een progressieve meerderheid te vormen. Is de “pôle des gauches” nu definitief verleden tijd voor u?

Wat ik in elk geval wel vaststel is dat ook heel wat Ecolo-mandatarissen zich blijkbaar de vraag stellen of Ecolo zelf nog wel zo links is. Ik denk bijvoorbeeld aan Henri Simons, vroeger Ecolo-schepen in Brussel-Stad, die nu op de Senaatslijst van de PS staat en zich eindelijk voelt thuis komen. Hetzelfde geldt voor Jacques Baouduin, vroeger federaal secretaris van Ecolo die in een open brief heeft laten weten dat hij tijdens de komende verkiezingen PS zal stemmen. En ook voor Josy Dubié, Ecolo-senator, die zichzelf onlangs “wees van zijn partij” noemde.

In Frankrijk woedt het debat over de rol van de Europese Centrale Bank. Zowel links als rechts vinden dat Europa te veel greep heeft op het economisch beleid. Regeringen kunnen geen eigen tewerkstellingsbeleid meer voeren, zo luidt het. Het zou bijvoorbeeld onmogelijk zijn om een Keynesiaanse politiek te voeren, omdat de ECB enkel kijkt naar inflatie en muntstabiliteit. Deelt de Belgische PS de mening van onder andere Ségolène Royal? Zijn we te afhankelijk geworden van een “liberale” EU?

Het is inderdaad zo dat we toch regelmatig vanuit ‘Europa’ initiatieven voorgeschoteld krijgen die zo liberaal zijn dat ze echt niet door de beugel kunnen. De Bolkensteinrichtlijn is daar een goed voorbeeld van: dankzij de socialisten hebben we ervoor kunnen zorgen dat de specificiteit van de openbare diensten, zoals de gezondheidszorg, vrijwaard bleef.

De socialisten zitten nu 20 jaar in de federale regering. Op die tijd is er ongetwijfeld heel veel gebeurd. Toch vragen sommigen zich af of we als socialisten onze klassieke doelgroep (vroeger de arbeidersklasse, nu algemeen wie het minder goed heeft) niet vergeten. De beelden van de film “Les enfants du Borinage: lettre à Henri Storck” van Patrick Jean (1999) tonen hoe echte negentiende-eeuwse armoede ook bij ons nog bestaat. Hebben de socialisten gefaald?

Zeker niet. De socialisten waren de belangrijkste motor achter het ontstaan van onze sociale zekerheid en de verdediging van de rechten van de werknemers en de zwakkere bevolkingsgroepen. Tijdens de afgelopen legislatuur hebben de socialisten bepaalde sociale uitkeringen verhoogd, het leefloon opgetrokken met 10% en de welvaartsvastheid van de uitkeringen ingeschreven in de wet. Maar ons werk is nog niet gedaan. Er bestaan nog steeds situaties die ontoelaatbaar zijn. We moeten erop blijven toezien dat de sociaal zwakkeren niet uit de boot vallen. De PS zal in die zin, samen met de sp.a trouwens, tijdens de volgende regeringsoverhandelingen een breekpunt maken van, bijvoorbeeld, het optrekken van de pensioenen met 12%. We zullen ook verder werk maken van het optrekken van het leefloon.

Presidentsverkiezingen – “La France Sarkozyste”

Ségolène Royal heeft het niet gehaald. Alle sympathie van de Europeanen ten spijt, heeft Frankrijk op 22 april en 6 mei massaal voor Nicolas Sarkozy gestemd. Bij het ter perse gaan van deze Avanti hadden we nog geen zicht op de totale turnout van de tweede ronde, maar alle schattingen laten uitschijnen dat die nog hoger zal zijn dan in de eerste (85%).

Als we de electorale kaart van Frankrijk er even bijnemen, dan valt op dat Royal in de eerste ronde voornamelijk in het zuid-westen en het centrum op kop staat. De streek rond Bordeaux, de Dordogne, de Puy-de-Dôme, de Nièvre en een aantal departementen in Bretagne zijn met bijna 30% voor haar. In Seine-Saint-Denis haalt ze 34%. De rest van Frankrijk is integraal Sarkozystisch (op de Pyrenées-Atlantiques/Bayrou na). Kijken we naar de steden, dan haalt Royal die allemaal nipt binnen. Rijsel is bijvoorbeeld met 6% voorsprong voor haar, maar in het departement Nord moet ze het met bijna 5% afleggen tegen Sarkozy. La France profonde, het platteland, stemt voor de rechtse kandidaat.

In de tweede ronde verovert Ségolène Pas-de-Calais (thuisbasis van PS-coryfee Jack Lang), nog wat centrumdepartementen tussen de kust en de Nièvre, maar telkens zonder al te veel overschot.

Red hope shot down?

De Franse PS heeft een traditie in vechtend over straat rollen. Interne verdeeldheid troef. En ook nu zit het er alweer bovenarms op. Amper twintig minuten na acht uur was Dominique Strauss-Kahn (DSK) al weer keert aan het schoppen op de Franse TV. Hoewel de verslagen kandidaat vrij vlug na acht uur de nederlaag toegaf én tegelijk ook aangaf dat ze verder wou gaan op het ingeslagen pad, kreeg ze al de volle laag van de “olifant” DSK.

De man was zelf kandidaat geweest

bij de interne voorverkiezingen in de PS, maar is daar nogal erg afgedroogd door Ségolène Royal. Na de derde nederlaag op rij, aldus DSK, is het tijd voor de échte vernieuwing binnen de PS. Gemakshalve voorbijgaand aan zijn eigen ministeriële carrière, wil hij de partij hervormen “naar Skandinavisch model”. Bij de volgende parlementsverkiezingen, kan “om het even wie” die vernieuwing belichamen. Maar hij is zélf natuurlijk ook kandidaat. En Ségolène? Oh, niets sluit uit dat ze... Maar ze heeft toch wel verloren, niet?

Allemaal weinig opbeurend. De verdienste van Royal was net dat ze géén “éléphant” van de partijleiding was. Laurent Fabius, DSK... draaien al mee sinds Mitterand en staan al wat te lang aan het roer van een partij die maar niet kan winnen. We mogen toch niet vergeten dat Royal op haar eentje een flink stuk beter heeft gedaan dan Jospin in 95 en 2002 in de eerste ronde. Voor de tweede ronde lijkt ze (deze Avanti werd geschreven in het holst van de nacht tussen 6 en 7 mei) rond de 47% te landen. Dat is ongeveer evenveel als in 1995. Terwijl extreem-links toen wel merkkelijk meer haalde in de eerste ronde. Het reservoir, waaruit Royal moest putten, zat dus veel meer naar rechts dan vroeger. En toch slaagt ze erin om een behoorlijk aantal stemmen te halen. Misschien moet DSK zichzelf eens gaan hervormen. Het is overigens betwifelbaar of iemand die het door een fraudezaak mocht “aftrappen” in de regering-Jospin, wel recht van spreken heeft om een nieuwe politiek te incarneren.

Toegegeven, hij heeft natuurlijk wel een punt. Ondanks het ronduit belabberde bilan van Jacques Chirac slaagt de linkse kandidaat er niet om de kiezer te overtuigen van haar capaciteiten om Frankrijk beter te hervormen dan de rechtse. Het gevoel overheerst dat Royal wat te veel aan het wauwelen geslaan is tijdens de laatste weken (ook voor de eerste ronde) en haar dossiers niet genoeg beheerste in het debat met Sarkozy. Zelfs op

Les Guignols de l'Info (satirisch programma van de betaalender Canal+, dat normaal van nature uit links georiënteerd is) werd de rode kandidaat, die tot dan toe weinig verkeerd kon doen, er serieus doorgetrokken. Een de Marseillaise kwelende Ségolène, gehuld in een grote tricolore vlag, ultra-traag sprekend en vooral nietszeggend, het is geen reclame.

Sarkozy en Europa

De overwinning van “Sarko” is ongetwijfeld een opsteker voor Europees rechts. Hij zal immers een duidelijker economisch liberale koers varen dan Jacques Chirac. De vorige president was een fervent aanhanger van het “ninisme” (noch communisme, noch liberalisme), dat ook François Mitterand cultiveerde. Dat kan zich in concrete dossiers als de dienstenrichtlijn in andere meerderheden vertalen. De securitaire aanpak van de UMP-voorzitter zal het Europese asielbeleid niet direct vriendelijker maken.

Toch ontpopte Sarkozy zich in zijn aanvaardingsspeech bijna tot een halve socialist. Hij pleitte onder andere voor de creatie van een “Union méditerranéenne”, die net zo geïntegreerd zou worden als de Europese Unie. Doelstelling: het verbindingsteken vormen tussen Europa en Afrika en de “problemen van de wereld” voor de komende generaties oplossen. Als hij daarmee doelt op de energiebevoorrading en het Israëlisch-Palestijnse conflict, kunnen we hem daarin volgen. De vraag is echter of Frankrijk wel genoeg gewicht in de schaal kan werpen om zoiets ambitieus te realiseren. Sarko is een paar keer naar de graven van bekende “gevallenen des vaderlands” geweest. Misschien heeft hij wat te veel Gaullistische toverdrank op. En passant werden ook “nos amis des Etats-Unis” gewaarschuwd voor de Franse soevereiniteit: bondgenoten hebben het recht om van mening te verschillen. Wat een verschil met het interne discours, waarin Sarko zich opstelde als een

vriend van de VS.

Het is dan ook moeilijk in te schatten wat hij nu precies zal doen. Houdt hij zich aan de Franse traditie, dan komt er nog een al bij al centrum, maar zeer nationalistisch beleid uit. De ambitieuze projecten van Sarkozy zullen ook voor België –dat zijn buitenlands beleid traditioneel sterk afstemt op dat van de Quai d'Orsay- een hele uitdaging vormen.

Het zal u wellicht niet ontgaan zijn.

In de geruchten rond de definitieve Belgische verkiezingsdag 10 juni, dook het verhaal op dat Elio Di Rupo die zo dichtbij, en Didier Reynders zo ver mogelijk van de Franse presidentsverkiezingen wou houden. Elio heeft het natuurlijk voor Ségolène, Reynders voor Sarkozy. De MR-voorzitter zakte in eigen persoon af naar Parijs en kreeg een uitgebreid open venster op het RTBF-nieuws om –live van bij het UMP-hoofdkwartier, met een grote Belgische vlag en kleine blauwe balonnetjes op de achtergrond– de lof te zingen van zijn favoriete kandidaat.

In België lijken de voorkeuren, net als in de rest van Europa, meer bij Royal dan bij Sarko te liggen. Toch valt het niet uit te sluiten dat de Franstalige liberalen de kans schoon zien om een extra élan achter hun campagne te zetten. Niet dat ze het zelf zo schitterend gedaan hebben. Het geklungel van de PS in Charleroi en de zware verliezen bij de gemeenteraadsverkiezingen in sommige steden laten de MR hopen dat er zetels zullen kantelen. In de Waalse politieke arena vallen de grootste verschuivingen immers stevast in de enige twee omschrijvingen met enige omvang: Luik (15 zetels) en Henegouwen (19). Reynders trekt zelf de lijst in Luik, tegen “zatte” Michel Daerden. In Henegouwen moet “witte ridder” Olivier Chastel het opnemen tegen Di Rupo, die daar 10 van de 19 zetels in rode handen moet houden. Dàt is ook een belangrijke inzet van het Franse verhaal. Een klein duwtje in de juiste of foute richting kan de Belgische PS belangrijke zetels kosten.

Interview Dirk Van der Maelen (sp.a)

Net voor de federale verkiezingen maken we samen met sp.a-fractie leider Dirk Van der Maelen de balans op van de voorbije paarse regering.

Hoe kijkt u terug op de voorbije paarse regering en de strijd tegen de fiscale fraude?

Ik denk dat we, misschien tegen de verwachtingen in, erin geslaagd zijn om toch enige vooruitgang te boeken. Er zijn m.i. twee belangrijke maatregelen getroffen. Je hebt de omzetting van de Europese spaarrichtlijn. Europese lidstaten waren al lange tijd slachtoffer van het feit dat spaargelden net over de grens werden geplaatst om zo te ontsnappen aan de roerende voorheffing. Het enige antwoord daarop is een Europese benadering en dat is gebeurd met de Europese spaarrichtlijn. Een andere belangrijke realisatie is de afschaffing van de effecten aan toonder. Alle effecten (kasbons, aandelen) zullen op naam geplaatst worden, zodat het bijvoorbeeld niet meer mogelijk is om de kasbons die geërfd werden van vader of grootvader niet aan te geven. Daarnaast zijn er een aantal meer concrete maatregelen genomen, zoals bijvoorbeeld een sectoriële aanpak. Bepaalde sectoren werden tegen het licht gehouden, zoals de notarissen. Dat heeft tientallen miljoenen euro opgebracht. Een ander voorbeeld van zo'n concrete maatregel was de strijd tegen de BTW-carroussels. Mijn conclusie is dat er onder paars een stap is gezet, maar er tegelijk nog heel veel te doen blijft. Ik denk bijvoorbeeld dat ons ministerie van financiën

eigenlijk niet naar behoren functioneert. De sp.a zal van dat functioneren dan ook een topic maken bij de regeringsonderhandelingen, voor zover we daarbij uitgenodigd zullen worden.

De volgende minister van financiën wordt dus een socialist?

Ik hoop dat de socialist die post eens zullen opeisen. Ik moet wel zeggen dat dat historisch nog niet vaak het geval is geweest. Er zijn drie socialist op het departement financiën geweest. In de jaren '30 Hendrik De Man, dan eind de jaren '40 Tieleman en tenslotte is Freddy Willock eens één jaar staatsecretaris geweest (jaren '80). De socialisten hebben dus niet de traditie om dit departement naar zich toe te trekken en hebben dat ook nooit gemakkelijk gekregen.

Is optimisme over de strijd tegen de fiscale fraude opportuun als er twee keer een vorm van fiscale amnestie is geweest?

Ik moet u eigenlijk meteen verbeteren. Er is één fiscale amnestie geweest die ook die naam heeft. De éénmalige bevrijdende aangifte is de officiële naam. Vanuit ethisch oogpunt heb ik daar ook bezwaren tegen geuit, maar het is een beslissing geweest van de regering vertrekkende van eerder pragmatische redenen. Men stelde dat het geld gewoon in het buitenland bleef zonder een fiscale amnestie en dat op die manier de Belgische staat daar eigenlijk niets aan heeft. Het resultaat daarvan is dat er 496 miljoen euro aan bijkomende inkomsten zijn geweest voor de overheid. De voorstanders zeggen dan ook dat er op die wijze geld is gekomen van de fraudeurs en dat de factuur

niet opnieuw moest betaald worden door de eerlijke belastingbetaler. Daarenboven, stellen die voorstanders, is er op die wijze een sterke input geweest in onze economie. De tweede maatregel, die men in de volksmond ook ‘fiscale amnestie’ noemt, was eigenlijk geen fiscale amnestie. Het was een fiscale regularisatie, zoals die bestaat in de meeste westerse landen. In zekere zin bestond zoiets al in België. Als je een fiscale zondaar was, kon je je wenden tot de gewestelijke directeur en kon je met die gewestelijke directeur een deal sluiten. Dat heeft de laatste 50 jaar bestaan. Het nadeel daarvan was dat daar eigenlijk geen regels over bestonden. Mijn grote voorbeeld inzake de strijd tegen de fiscale fraude is Nederland. Daar laten veel mensen zich regulariseren omdat de pakkans er heel groot is. Een goede strijd tegen de fraude bestaat mijn inziens dan ook uit twee pijlers. Eerst en vooral moet er een performant ministerie van financiën zijn, waardoor er een hoge pakkans bestaat. Daarnaast moet men aan de mensen een soort uitweg aanbieden om zichzelf spontaan in orde te brengen. In die optiek sta ik dan ook volledig achter de aanpak van de fiscale regularisatie.

Is een strenge aanpak van de fiscale fraude mogelijk met liberalen in de regering?

Het is ongetwijfeld zo dat we van de liberalen weinig medewerking hebben gekregen. Elke stap die we vooruit hebben gezet, is er gekomen onder druk van de Vlaamse en de Waalse socialisten. Vorig week nog hebben we in het kader van de witwasregeling een grote doorbraak weten te forceren, tegen de wil van de liberalen in. De ‘witwaswet’ is eigenlijk de omzetting van een Europese richtlijn waarin gesteld wordt dat men in het kader van de

strijd tegen het ‘witwassen’ ook moet strijden tegen de fiscale fraude. In België werd die Europese richtlijn heel eng uitgevoerd. Zo kregen we slechts 12.000 meldingen, terwijl dat er in Nederland 170.000 waren. Die meldingen kwamen van beroepsgroepen die tijdens hun activiteiten botsten op iets wat zou kunnen wijzen op het voorkomen van fiscale fraude. Nu komt er een bredere interpretatie van die witwasregeling. Dat hebben we echt door de strot van de liberalen moeten duwen. Met liberalen kunnen er dus wel degelijk stappen in de goede richting worden gezet, vooral dan in het kader van een machtsverhouding dat in elke regering bestaat.

Wat zijn uw persoonlijke campagnetopics voor de komende verkiezingen?

Ten eerste natuurlijk de fiscale fraudebestrijding. Ik ben een wetsvoorstel aan het uitwerken waarbij ik voorstel om de inkomsten uit de strijd tegen de fiscale fraude te becijferen. De inkomsten zouden dan gebruikt worden om de belastingen voor de eerlijke betaler te verminderen en om de sociale toestand te vrijwaren (vb. op vlak van de vergrijzing). Ik ga dat doen onder de vorm van een cheque waarop een bedrag staat van 3.000 euro (het bedrag dat je bekomt als je de totale geraamde fraude deelt door het aantal belastingbetalers). Mijn tweede aandachtspunt is de buitenlandse politiek, waarbij ik mijn strijd voor de ontwapening wil voortzetten. Tijdens deze legislatuur ben ik erin geslaagd om een verbod te laten stemmen op clusterbommen en uraniumwapens. Ik wil nu op die weg voortgaan. Zo wil ik een internationaal verdrag over bovenstaande wapens en wil ik evenveel geld voorzien voor ontwikkelingssamenwerking als voor het leger.

Opinie – Pax Guidonica... sp.a en het leefmilieu

Sp.a is voortaan een groene partij. Nu goed, we zijn dat in het verleden altijd ergens wel al een beetje geweest, maar niemand nam ons eigenlijk zo serieus als bijvoorbeeld de SPD in Duitsland of New Labour in Engeland (die met harde ecologische eisen naar de kiezer trokken in '97 en '99). sp.a wil bij deze verkiezingen bijvoorbeeld te allen prijze de 'uitstap uit de kernuitstap' vermijden. Toen de paars-groene regering immers de kernuitstap formeel besliste, werd daarin ook de mogelijkheid opgenomen om bij eenvoudige meerderheid die gewoon weer terug te draaien (lees: als we de groenen niet meer nodig hebben).

Groot dilemma natuurlijk, voor onze partij. We hadden de groenen namelijk niet meer nodig in 2003, maar we hadden wel lekker hun kiezers verorberd (hoewel dit natuurlijk strikt gezien niet juist is, het electoraat versplintert zich in alle richtingen, echte "blokken" bestaan niet). Die mensen moeten we dus houden, anders verliezen we 'progressieve' (lees: onze) zetels. En daarvoor moeten we onszelf aanpassen, want na verloop van tijd blijkt dat die dekselse pseudo-ACW'ers van de groene partijtop geen kartel met ons willen sluiten.

Om het ietwat prozaïscher uit te drukken: *"Twee procent minder voor Groen! is drie zetels voor ons"*. U raadt vast al wie deze bijzondere smakelijke uitspraak heeft gedaan. Toen hij net het nieuwe principiële partijstandpunt had verordend voor een zaal vol oudere rode militanten. Waarschijnlijk dachten ze met heimwee terug aan de tijd dat men nog patrons of katholieken tussen de boterham kon leggen. Eindelijk duidelijkheid! We zijn niet groen, omdat we groen geworden zijn. Wel omdat die vuile groenen onze stemmen anders afpakken. Dát is begrijpelijk.

Iets ernstiger, nu. Ik zou het verheugend vinden, mocht de partij

zich (los van de kernuitstap) inschrijven in de lijn van degenen die het (lange termijn-) probleem van de klimaatverandering ernstig willen nemen. Als we al te cynisch doen over deze 'bocht', scharen we ons eigenlijk aan de kant van de Reagans en de Gérard Mestrallets (Suez) van deze wereld. Er zijn genoeg belangengroepen en politieke partijen (waar ze het één en ander te zeggen hebben), die gebaat zijn met zo weinig mogelijk dure maatregelen.

Laat de anderen die maar nemen, zo luidt het. Dan worden wij competitiever. Vanuit deze basisredenering viseert men twee soorten 'concurrenten'. Wie een beetje vlot met analogieën omgaat, ziet meteen een leuke parallel met xenofobe theorieën. Wie is de vijand? Ofwel viseert men de concurrentie van andere 'geïndustrialiseerde' landen (kijk bijvoorbeeld naar het standpunt van de Parijse professor Georges-Henri Soutou, een autoriteit op het vlak van internationale betrekkingen, die zeer smalend doet over het effect van de Europese inspanningen ten opzichte van de Amerikaanse inertie).

Ofwel wijst men op de bedreiging voor onze welvaart vanuit de ontwikkelingslanden. Het is immers een wet van Meden en Perzen dat, gezien de alsmat toenemende integratie van de Indiase, Chinese, Russische... economieën in de heilzame open wereldmarkt, zij automatisch ook meer zullen uitstoten. Dit vijandbeeld zette onder andere de Amerikaanse president Clinton aan tot het nodige remwerk bij de onderhandelingen die tot het protocol van

Kyoto leiden. Het lijkt onbegrijpelijk dat men wel rekening houdt met toekomstige schade die economische groei zal aanrichten, maar tegelijk vrolijk voorbijgaat aan de historische schade die de groei van de bestaande 'geïndustrialiseerde landen' heeft veroorzaakt. In de toekomst zal een ander meer vervuilen, dus moet ik nu minder betalen...

Als het aan de EU had gelegen, was men verder gegaan in 1997. Duitsland was bijvoorbeeld (ook wel om eerder pragmatische redenen) sterk gekant tegen het gebruik van 'flexibele mechanismen' als de *Joint Implementation* (geïndustrialiseerd land koopt schone lucht of 'schone luchtfabriek' in ontwikkelingsland en moet dan zelf geen emissies reduceren) of handel in broeikasgasemissies (bedrijven kopen onderling emissierechten af, uiteindelijk reduceert degene die het meest betaald wordt door de andere), wanneer men hiermee zijn eigen inspanningen probeerde te verbergen.

Uiteindelijk zijn deze zaken zelfs in de Europese Unie meer en meer de hoeksteen van het Kyoto-beleid aan het vormen dan de effectieve reducties. De Vlaamse Regering heeft zo onlangs een systeem op poten gezet met een Chileens afvalbedrijf. Kris 'Ministerke' Peeters beseft zeer goed dat het zijn

populariteit niet schaadt door met een dikke trui rond te lopen, de verwarming wat lager te zetten en de zwaarste inspanningen wat in het ongewisse te laten. Idem voor de vele en ongetwijfeld verdienstelijke fiscale maatregelen van de Federale regering. De essentie wordt niet

echt aangeraakt.

Van een figuur als Clinton verwacht men niet dat hij 'zijn kar keert'. Enerzijds omdat zijn presidentschap stilaan al wat verder in het geheugen ligt, en men dan wel de minder aangename kanten van 's mans bewind vergeet. Maar anderzijds ook omdat – zelfs in een regering met vice-president Gore – het milieu nu eenmaal niet de toprioriteit is. Alle beleidsopties worden uitgedrukt in geld, maar ook in hun relevantie ten opzichte van geldschietters, pressiegroepen en binnenlandse politieke krachten die bepalen of een president een tweede ambtstermijn krijgt, of zijn partij de Congresverkiezingen wel kan winnen...

Een keer hij verkozen is, laat hij alle mooie ideeën gewoon vallen. Je mag niet vergeten dat Clinton in 1992 *in office* is geraakt na een strijd met Bush Senior, die tot de eerder overtuigde Global Warming-negationisten behoorde (*"Er is nog geen wetenschappelijke zekerheid over de effecten van..."*). Het milieu is meteen een speerpunt om de ongelovige rechtse tegenkandidaat aan te vallen, maar eens hij de touwtjes in handen heeft, doet hij eigenlijk niet veel anders dan degene die hij bestreden heeft. Vandaar ook de waarschuwing voor 'het groene

gezicht' van onze partij. Is het oprecht? Of probeert men het op zijn Clintons te doen?

Er is alvast een vrij zware indicatie dat het ons allemaal niet zo ernstig is. Los van het enigszins beschamende interview van mevrouw Guidone in Humo (*"Het is bewezen in de quantumfysica, dat als je tegen een waterdruppel praat..."*). Op 27 maart heeft sp.a Johan Vande Lanotte duidelijk naar voor geschoven als kandidaat-premier. Nu goed, veel zorgen hoeven we ons daarover niet te maken. De kans dat we 'de grootste partij binnen de grootste politieke familie zijn', is ongeveer even groot als die van Lijst Dedecker om 30% te halen in de provincie Limburg. Het zou wél eens kunnen dat we er ons toch niet veel van aantrekken als we die 'grootste' niet zijn... en – bij gebrek aan een programma dat enigszins de moeite waard is – gewoon de eerste minister opeisen.

Veel interessanter is daarom het zinnetje dat de voorzitter liet notuleren in het verslag van het partijbureau van dezelfde dag: *"De voorzitter aanvaardt de eerste plaats, maar onderstreept dat dit betekent dat hij daardoor automatisch wordt gepositioneerd als kandidaat-premier; hetgeen voor een kleinere partij het reële risico met zich meebrengt dat er voor het premierschap een inhoudelijk zware prijs moet worden betaald."*

De voorzitter is geen ezel. Hij wil allermindst kritiek horen achteraf dat hij zijn best niet zou gedaan hebben. Toch is dit een echte breuk in het discours van de afgelopen jaren: wij staan voor inhoud, de premier interesseert ons niet... Ik hoop dat onze groene verruimers zich na 10 juni genoeg kunnen optrekken aan de geneugten van de Ayurvedische therapie. Het zal nodig zijn.

Frederik Dhondt.

Meer over Kyoto-retoriek en het contrast met het beleid in: L. Cass, *The failures of American and European climate policy*, SUNY, 2006.

Opinie – Hoe financier je de sociale zekerheid?

"Wij willen de financiering van de sociale zekerheid garanderen door meer mensen aan het werk te zetten, door een betere inning van de belastingen en door elke vorm van misbruik in de gezondheidssector te bestrijden". De woorden van Steve Stevaert op 1 mei 2005. Dit idee galmt ook na in het Generatiepact, dat onder meer ouderen langer aan het werk wil houden. Ook in de aanloop van de federale verkiezingen houdt men vast aan de activering. *"Om ons sociaal model niet alleen betaalbaar te houden, maar ook te verbeteren, is een actief arbeidsmarktbeleid in Vlaanderen, Brussel en Wallonië noodzakelijk. De studiegcommissie Vergrijzing van de Nationale Bank stelt 45.000 bijkomende jobs per jaar voorop, wij willen er nog 19.500 bovenop. Zo halen we in 2010 een werkgelegenheidsgraad van 64,5 procent"*, zei Vande Lanotte.

Deze redenering is niet eigen aan de sp.a, maar is 'common sense' bij alle grote politieke partij-

en. Als er meer mensen aan het werk zijn, komen er meer belastinginkomsten en zijn er minder uitkeringen nodig. Op zijn beurt creëert dat ruimte om de vergrijzing op te vangen, vandaar dat we even geleden getuige waren van een opbod tussen Open Vld en de sp.a over het aantal jobs dat ze willen creëren. Voor een socialistische partij is het natuurlijk sowieso belangrijk om iedereen aan het werk te krijgen. Niet enkel vanuit de doelstelling om de begroting in evenwicht te brengen, maar ook vanuit de stelling dat werken een fundamenteel recht is.

Maar de idee van het opkrikken van de werkgelegenheidsgraad om de sociale zekerheid te financieren heeft ook zijn minder socialistische kant. Om de werkgelegenheidsgraad te verhogen ging de vorige regering er vaak van uit dat de belastingdruk voor ondernemingen omlaag moest. Hoe lager de belastingen op arbeid en winsten, hoe meer werknemers de bedrijven zouden aanwerven en hoe meer

men zou investeren. In werkelijkheid is gebleken dat investeringen en werkgelegenheid veel sterker samenhangen met de conjunctuur in de wereldeconomie dan met deze inspanningen van de overheid. Lagere lasten leiden dus niet automatisch tot een 'werkgelegenheidsboom', wat de liberalen ook moge beweren.

“ Het opkrikken van de werkgelegenheidsgraad om de sociale zekerheid te financieren heeft ook zijn minder socialistische kant

Er bestaat echter ook een andere benadering van de financiering van ons sociaal systeem waarin net een

herschikking van de belastingen – namelijk belastingen op winsten en vermogens – centraal staat. Een economie creëert welvaart en socialistische zijn van mening dat die welvaart verdeeld dient te worden over zo veel mogelijk leden van de samenleving. Dat gebeurt onder andere via het heffen van belastingen en het herverdelen van dat geld via de sociale zekerheid. De vakbonden zijn er sterke voorstanders van om via een herschikking van de belastingen meer geld in de kas van de sociale zekerheid te brengen. Het ABVV heeft al enkele jaren terug een bijdrage voorgesteld op alle inkomens, de Algemene Sociale Bijdrage, die afstapt van de 'overbelasting' van de loon- en weddetrekkenden en de belastingdruk voor de inkomens uit vermogen wil laten stijgen. De belasting geldt dus niet enkel voor loontrekkenden, maar ook voor zelfstandigen en bedrijven.

De sp.a-top is om een aantal redenen tegen de ASB en over andere belastingen op winsten of

vermogens hult men zich stilzwijgen. Waar ze wel resoluut werk van wil maken is de betere inning van de belastingen en het tegengaan van fiscale fraude (zie www.fiscaalwonderland.be). Ook de toepassing van de Europese spaarrichtlijn, waardoor belastingen op Belgisch spaargeld in het buitenland terug zullen vloeien naar België, past in die logica. Ondertussen zweven er nog steeds miljarden euro's rond waar de overheid recht op heeft, maar die ze maar niet te pakken krijgt. De vraag is dus of de volgende regering deze massale ontduiking van belastingen snel genoeg gestopt krijgt om de kosten van de vergrijzing mee op te vangen. Zoniet, dan moeten socialistische verder kijken dan het debat over de activering en het aandurven om de welvaart beter te herverdelen door de winsten en vermogens meer te belasten.

Issam Benali.

Animo StuGent – Onze eisen voor de federale verkiezingen

Naar aanleiding van de federale verkiezingen schuift Animo StuGent enkele standpunten naar voor. Onderaan de pagina vindt u ook de (jonge) kandidaten die onze standpunten wensen te steunen...

Huurprijs gekoppeld aan indexatie gedurende de duur van de studies

Animo StuGent maakt al het hele academiejaar een speerpunt van een goedkope studentenhuysvesting. Zo is de huur van een studentenkamer een grote financiële inspanning. Dit des te meer omdat deze huurovereenkomsten niet kunnen worden gekwalificeerd als de huur van een gezinswoning, waardoor zij, wegens hun aard, buiten de bescherming van de Woninghuurwet vallen. Jaar na jaar worden de huurders geconfronteerd met stijgende huurprijzen, veelal een pak hoger dan de 'normale indexatie'. Animo StuGent wil hier perk en paal aan stellen en de huurprijs voor de duur van de studies koppelen aan de jaarlijkse indexatie zoals bepaald in de Woninghuurwet.

Vermindering van de wachttijd en hervorming van de wachtuitkering

Als schoolverlater ontvang je niet onmiddellijk een werkloosheidsuitkering. Eerst doorloop je een wachttijd. Om die wachttijd te laten starten, moet je je inschrijven als werkzoekende bij VDAB. Als je ouder bent dan 18 jaar en je studeert af in juli begint die wachttijd te lopen vanaf 1 augustus. Voor wie jonger is dan 26 jaar bedraagt die wachttijd 233 werkdagen, wat ongeveer neerkomt op een volledig jaar. Daarenboven ontvang je dan geen volwaardige werkloosheidsuitkering, maar krijg je een zogenaamde 'wachtuitkering'. De hoogte van die wachttijduitkering varieert van 208 euro tot 854,88 euro per maand. Animo StuGent heeft kritiek op de huidige praktijk van de wachttijd en de bijhorende uitkering. Allereerst wensen we de wachttijd gereduceerd zien tot drie maanden na het afstuderen, zijnde de tijd waarin men nog als jobstudent kan werken. Daarenboven vinden wij het niet eerlijk dat die uitkeringen langer liggen dan bij mensen die al gewerkt hebben (de normale werkloosheidsuitkering varieert van 552,50 euro tot 1025,75 euro). Het zijn immers jonge starters die deze uitkeringen vaak het meest nodig hebben.

De Deense socioloog Esping-Andersen had het ooit over 'three worlds of welfare capitalism'. Hij onderscheidt drie soorten

welvaartstaten; namelijk de socialistische, de liberale en de conservatieve. Onderscheidend hierbij is de mate waarin arbeid 'gedecommodificeerd' wordt, namelijk de mate waarin arbeid niet als een normaal verhandelbaar product wordt aanzien. In socialistische systemen (Zweden, Noorwegen...) is die decommodificatie het grootst, in liberale systemen (VS, VK) is die het kleinst. In de discussie omtrent de wachttijd en de wachtuitkering zie je ook duidelijk de sporen van de oorsprong van onze welvaartstaat. Het feit dat er zoiets als een wachttijd bestaat is een typisch kenmerk voor een conservatieve welvaartstaat. In zo'n systeem wordt de nadruk gelegd op een aantal traditionele instituties, zijnde hier het gezin. Een lagere uitkering geven aan pas afgestudeerden wijst dan weer op het principe van de middelentoetsing, namelijk uitkeringen die afhankelijk gemaakt worden van het vorig loon. Zoiets is dan weer typerend voor een liberale welvaartstaat. Als socialisten kiezen wij echter voor individuele ontvoogding in plaats van ouderafhankelijkheid en wensen wij een einde te stellen aan de discriminatie van de jongere. In die optiek lijkt een hervorming van de wachtuitkering ons inziens op zijn plaats.

Roerende voorheffing (belasting op aandelen)

De roerende voorheffing is in België in beginsel een voorschot op de inkomstenbelasting die geheven wordt op inkomsten uit roerende goederen. In België wordt het woord 'goederen' ook gebruikt voor niet tastbare waarden. De roerende inkomsten bestaan dus voornamelijk uit interesten en dividenden. De belasting daarop bedraagt 10%, 15% of 25% en wordt ingehouden door de bank die de interest uitbetaalt of de vennootschap die het dividend uitkeert. Deze roerende voorheffing is voor particulieren 'bevrijdend'. Dat wil zeggen dat deze inkomsten niet in de aanslag in de personenbelasting verrekend worden. Er is zelfs geen aangifteplicht meer voor interesten of dividenden die deze voorheffing ondergaan hebben.

Animo StuGent pleit voor een verhoging van de roerende voorheffing (bijvoorbeeld voor aandelen). In het kader van de vergrijzing vinden wij dat alle vormen van inkomen (ook deze afkomstig uit kapitaal) een eerlijke bijdrage moeten leveren aan de samenleving. Daarenboven ligt die roerende voorheffing in andere Europese landen een stuk hoger dan in België. Daarnaast vinden wij dat inkomsten uit aandelen en interesten voortaan moeten in

rekening gebracht worden bij de personenbelasting.

Op elkaar opstemmen van regels in verband met studentenarbeid

Animo StuGent is principieel geen tegenstander van de liberalisering van studentenarbeid, maar wenst hier wel enkele kanttekeningen bij te maken. Zo heeft studentenarbeid ook te maken met de kinderbijslag en de belastingen. Te veel werken in het jaar kan desastreuze gevolgen hebben voor een student en zijn gezin. Indien je meer dan 80 uur per maand werkt, kan je je kinderbijslag kwijtspelen voor een heel kwartaal. Je kan hier dus financieel je broek aan scheuren. Daarenboven moet een student financieel ten laste blijven van zijn ouders en mag de student niet te veel verdienen. Meer informatie en het beter op elkaar afstemmen van de verschillende regels lijkt ons dan ook opportuun.

Federale kieslijsten

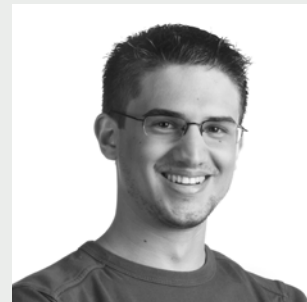
Aangezien Animo StuGent vindt dat democratie verantwoording vereist, wensen wij dat een aantal zetels in de federale Kamer toegewezen worden door middel van federale kieslijsten. Daarom stellen wij voor om de federale Kamer uit te breiden van 150 naar 200 zetels en voortaan 50 vertegenwoordigers te laten verkiezen via federale kieslijsten. Op die manier kan een nodeloos communautair opbod vermeden worden. De partijen aan beide kanten van de taalgrens zullen immers rekening moeten houden met de grieven van de anderstalige kiezer. Van de huidige Senaat wensen we dan weer een deelstaatarlement te maken, dat enkel bevoegd zal zijn voor communautaire aangelegenheden en de herziening van de grondwet.

Hervorming van de kinderbijslag

Het Belgisch 'kindergeld' bestaat uit een basiskinderbijslag, met daarboven een sociale toeslag en een leeftijdstoelag. De basiskinderbijslag bedraagt 79 euro voor het eerste kind, 145 euro voor het tweede kind en 217 euro voor elk kind vanaf het derde. Animo StuGent vindt het niet logisch dat het basiskindergeld voor het eerste kind het laagst is, terwijl de (marginale) kost die het eerste kind met zich meebrengt veruit het hoogst is. Daarenboven moet een student vanaf 18 jaar zelf zijn kinderbijslag kunnen ontvangen.

VOLGENDE KANDIDATEN ONDSCHRIJVEN ONZE EISEN...

Issam Benali
O-VL, 9de opvolger
issam.be

Sam Van de Putte
O-VL, 11de plaats
samvandeputte.be

Maarten Blondeel
O-VL, 15de plaats

Kurt De Loor
O-VL, 11de opvolger
kurtdeloor.be

Opinie – Stop het geweld tegen holebi's

Eén op de drie voelt zich minstens één keer per maand onveilig door z'n geaardheid. Bijna zes op de tien homo's kreeg al te maken met verbaal geweld. Twintig procent van de ondervraagden werd al bedreigd, tien procent was het slachtoffer van fysieke agressie. Dat stelt de EH-SAL vast, de Europese hogeschool in Brussel, tijdens een onderzoek in opdracht van minister van Justitie Laurette Onkelinx.

Kunnen we dit anno 2007 nog wel tolereren? Een samenleving die zich negatief en mét geweld uitlaat tegen holebi's? En dan maar zeggen dat de holebibeweging geen reden van bestaan meer heeft omdat ze alle wettelijke rechten zou verworven hebben. De voorbije jaren is er inderdaad een belangrijke vooruitgang geboekt bij het verwezenlijken van gelijke rechten voor holebi's. In 2002 werd de antidis-

criminatiewet goedgekeurd en in 2003 werd het burgerlijk huwelijk opengesteld voor paren van gelijk geslacht. Sinds juni 2006 kunnen holebi's zich kandidaat stellen voor een adoptieprocedure. Toch is het wetgevend werk nog lang niet af.

We kunnen geweld tegen holebi's niet aanvaarden. Als homo, biseksueel of lesbienne heb je toch evenveel recht om jezelf te zijn en elkaar graag te zien? Zelfs al is dat in het openbaar. Waarom zou ik de hand van mijn vriend niet mogen vastnemen en mijn zus dat van haar vriend wel? Ik zie écht het verschil niet. Gewoon vier mensen die elkaar graag zien. Het enige verschil is dat ik soms nagefloten of uitgescholden wordt. Je kruip als homo meteen weer in je schelp om zoveel mogelijk schunnige opmerkingen te vermijden. Het kan toch niet dat we niet durven zijn wie we zijn?

Verbaal en fysiek geweld tegenover holebi's moet dan ook van overheidswege bestreden worden, onder meer door bewustmakingscampagnes gericht op het afbouwen van vooroordelen, aandacht voor diversiteit in het onderwijs en krachtig optreden tegen agressoren. De federale overheid moet hier een voortrekkersrol spelen, maar ook de regionale en de lokale overheid hebben op dit vlak een belangrijke taak te vervullen. Ook geweld tegen transgenderpersonen moet aangepakt worden.

Minister van Justitie Onkelinx schreef al een omzendbrief die de politie toelaat om homofobe motieven te registreren bij processen-verbaal. Op die manier wordt de problematiek van homofobie beter in kaart gebracht en kan het beleid er adequater op reageren. Toch moet er nog werk gemaakt worden van een beter onthaal van de slachtof-

fers. De politiekorpsen moeten goed opgeleid worden om beter te kunnen omgaan met slachtoffers van homofobie geweld.

Daarnaast moet de federale overheid ervoor zorgen dat de antidiscriminatiewet consequent wordt toegepast. Dit betekent onder meer voldoende middelen voorzien voor het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding en voor de door haar erkende Discriminatiepunten die over de naleving van de antidiscriminatiewet moeten waken. De antidiscriminatiewet moet werkbaar zijn. Het slachtoffer moet de mogelijkheid hebben zich te verdedigen in de rechtbank. Bij de nakende hervorming van de antidiscriminatiewet moet gewaakt worden over de efficiëntie van de wet. Dit kan via het vereenvoudigen van de omkering van de bewijslast én door middel

van praktijktests. Artikel 150 van de Grondwet dient herzien te worden, zodat niet alleen drukpersmisdrijven ingegeven door racisme of xenofobie, maar ook persmisdrijven ingegeven door discriminatie, door de correctionele rechtbank beoordeeld kunnen worden. Deelname aan een organisatie die herhaaldelijk discriminatie verkondigt in het openbaar, dient niet alleen strafbaar te worden gesteld in de racismewet, maar ook in de genderwet en de antidiscriminatiewet.

Hopelijk kunnen holebi's ooit écht laten zien wie ze zijn. Gewoon hand in hand door de winkelstraten lopen zoals zovele verliefde koppels. Het plaatje zou er veel vrolijker uitzien.

Sam Van de Putte.

S T U G E N D A

ANIMOSTUGENT.BE / KALENDER

woensdag 9 mei

De derde jaarlijkse Animo StuGent-quiz gaat door in het Geuzenhuis (Kantienberg), om 20:00 uur. Meer informatie op animostugent.be...

zaterdag 12 mei

Belgian Lesbian & Gay Pride 2007, coming-out evenement met een feestelijk, politiek en cultureel karakter. Animo Nationaal verzamelt om 13:30 uur op de Anspachlaan.

dinsdag 15 mei

Bestuursverkiezingen in vergaderlokaal 1 van de Thermanal, om 20:00 uur. Alle leden hebben stemrecht.

RUND VAN DE MAAND

MARGARETHA GUIDONE

Deze huisvrouw uit Kapellen moet het groene imago van de sp.a benadrukken. Ondertussen kan men echter al vermoeden dat de partijtop misschien het liefst heeft dat ze zo weinig mogelijk in de pers komt. Het zou immers kunnen zijn dat haar 'new age'-imago de sp.a wel eens stemmen zou kunnen kosten.

Zo stelt ze in een interview in Humo: "Als je ziek bent, moet je geloven in de kracht van je eigen lijf." En ook dat is wetenschap: "In de kwantumfysica is bewezen dat als je tegen een waterdruppel praat, de watermolecule compleet verandert."

BONUSGENIE

JEAN-MARIE DEDECKER

'Den Jean-Marie' wordt al een tijdje door de redactie bewonderd omwille van zijn geniale politieke inzichten, maar naar aanleiding van de komende federale verkiezingen wensen wij hem een extra eervolle vermelding te geven. Dedecker was zo vriendelijk om de rechterzijde te verdelen en een aantal politieke personeelsleden van het VB weg te plukken. Nu nog 4,9% halen in elke provincie en zijn opzet is volledig geslaagd.

Keep up the good work, Jean-Marie!

S U D O K U

6			5					
8					1	4		
		4	3	9				5
1	7	5		6		8		
3				5				4
		6		1		5	7	9
5				3	4	2		
		2	9					1
					7			8

De speler moet de vakjes verder aanvullen, zodat in elke horizontale lijn en in elke verticale kolom de cijfers 1 tot en met 9 één keer voorkomen. De negen blokjes van drie op drie moeten ook allemaal eenmaal de cijfers 1 tot en met 9 bevatten.

oplossing op animostugent.be/avanti/spel

animo
stugent

Animo StuGent, dat zijn de linkse jongeren aan de Gentse universiteit en hogescholen.

Bij ons kan je terecht voor een reeks debatten, films en acties, maar ook voor een leuke babbel (of stevige discussie) over politiek.

Heb je een opmerking, iets wat op je maag ligt, of net een uitstekend idee? Of luister je gewoon graag naar wat anderen denken?

Kom dan zeker af naar een *open ledenvergadering* van Animo StuGent. Wij doen iets met *jouw mening*.

info@animostugent.be — www.animostugent.be — forum.animostugent.be

Brood & Rozen

TIJDSCHRIFT VOOR DE GESCHIEDENIS VAN SOCIALE BEWEGINGEN

Driemaandelijks tijdschrift met rijkelijk geïllustreerde artikels en wetenschappelijke bijdragen over de geschiedenis van sociale bewegingen. Over de emancipatie van arbeiders, vrouwen en holebi's. Over migrantenbewegingen, derde wereld, vrede en bescherming van het milieu.

Over de mensen die er actief in waren en hun persoonlijk traject. Over archief, boeken, foto's en affiches. Over bewaren, verwerken, beheren en restaureren. Over colloquia en tentoonstellingen.

Voor wie op de hoogte wil blijven van de sociale geschiedschrijving. Voor wie sociaal bewogen is. Voor wie geïnteresseerd is in de activiteiten van Amsab-ISG.

Een greep uit de Inhoud van BROOD & ROZEN 2007/1 **EDITO** Paule Verbruggen, Het nut van het verleden. **BIJDRAGEN** Joeri Januarius, Foto's met autoriteit. Alledaagsheid in het leven van de Limburgse mijnwerkers in de jaren 50. - Joris Van Elsen, 'Bouleverser des habitudes'. De wettelijke regeling van de havenarbeid rond 1900. **OPGEMERKT** Rik Hemmerijckx, Jean Van Lierde (1926-2006). De kracht van een overtuiging. **BRONNEN** Rik De Coninck, Het archief van de RAL-afdeling Gent. - Rik De Coninck, Het archief van Nadya De Beule. - Martijn Vandenbroucke, Splitsen en fusioneren. Het archief van Bond Moyson Brugge-Oostende. - Jan De Smedt, Het archief van Emiel Vergeylen. - Martijn Vandenbroucke, Kennis voor de arbeider. Het archief van de Centrale voor Arbeidersopvoeding (CAO). - Piet Creve, Jan De Smedt, Martijn Vandenbroucke, Het archief van de studiediensten van de socialistische partij. - Rik De Coninck, 'Het credo van de paria's' van Ernest Bogaert. - Rik De Coninck, Het archief van Rein Bellens. **RECENSIE** Jan-Frederik Abbeloos, Francine Mestrum & Donald Weber, Inside Outside. Past and Future of the Anti-globalization Movement. Proceedings of the International Colloquium on Anti-globalism, Ghent, 9 September 2005.

Abonnementen en losse nummers:

Individueel: 19 euro - Bibliotheken en archieven: 19 euro - Organisaties: 38 euro - Buitenland: 40 euro - Los nummer: 5 euro (+ 2 euro portkosten). Als abonnee bent u tegelijk lid van Amsab-ISG. De leden ontvangen Brood & Rozen en krijgen korting op de Amsab-publicaties. [T] 09 224 00 79 - [F] 09 233 67 11 - [E] broodenrozen@amsab.be - [W] broodenrozen.amsab.be

Start je carrière bij Delta Lloyd Bank

Wij geven graag extra steun aan 50 pas afgetudeerden met commercieel talent

In het kader van onze expansie werven we 50 jongeren aan. Behaalde je in 2006 je diploma als bachelor of master? En ben je commercieel ingesteld? Surf dan asap naar www.deltalloydbank.be/nl/jobs/default.html, of bel Mevr. Goudriaan op het nummer 0479 70 46 34. Van ons krijg je een doorgedreven interne vorming en de garantie dat je na 15 dagen een contract krijgt!

delta lloyd BANK
S A M E N O P B O U W E N